

ΑΡΙΘ. ΠΡΩΤ. Δ.Υ.

ΕΝ ΛΑΜΙΑ ΤΗ 26ης Πάσχα, βκ'

ΠΡΟΣ

Τὸν ἱερό Κληρὸ, τοὺς Μοναχούς καὶ τοὺς Μοναχές καὶ τὸ λαϊκὸ φροσωνικὸ
τῆς ἱερᾶς Μητροπόλεως Φθιώτιδος (διὰ ηλεκτρονικῆς ἀλληλογραφίας)
ἀδελφὰ τὸ Χριστεψώνυμο Πλήρωμα, τὸν εὐλογημένον λαὸ τῆς Φθιώτιδος
(διὰ τῶν τοπικῶν ΜΜΕ καὶ τῆς ἱστοσελίδας τῆς Μητροπόλεως)

Πολυαγαπημένοι ἡμεῖς ἀδελφοί καὶ παῖδιά μου ἀγαπημένα!

Λίγες ὥρες ἔτιν ἐνώσθη, γὰρ ἀπὸ τὰς συνάξεις ἡμῶν, τοὺς κατ' οἶκον
ἐκκλησίαις μας, ὅλοι μαζί, τοὺς χτύπος τῶν καρδιῶν μας, γιὰ νὰ φάλλωμε τὸν
ἕκτο τῆς νίκης καὶ τῆς Ἰωάννης, τὸ Χριστὸς ἀνέστη, ὡς γράφω μὲ τὰ χεῖρά μου
τὸτο τὸ αὐτοῦ γέννημα.

Εὐχαριστῶ ἀλλοτε καὶ προσδοκῶ κατὰ τὴν ἐχθροσύνη τῆς ἀποδόσεως
τῆς Πάσχα, τοῖς 26 Μαΐου τὸ βράδυ, νὰ ἡμεῖς ἀξιώσῃ τὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ νὰ ἔχῃτε
καὶ ἀπὸ τῆς Νόας ἡμῶν καὶ τὰς ἀποδόσεις τῶν ἐκκλησιῶν μας, καὶ ἐμῇ, ὡς ἐκ
πορῆ, ὡς ἀκριβῶς ἔλεγε καὶ ὡς ἡμεῖς ἀνέστη τὸ Χριστὸς ἀνέστη, νὰ ὡς
ἔχω ἀποστήλῃ, γιὰ νὰ ἀναγνωσθῇ κατὰ τὴν τάξιν τῆς ἐκκλησίας μας, ἡ ἐπι-
σημὴ ἐχθροσύνη μου γιὰ τὸ ἅγιον Πάσχα.

Σὲ συνήκει, ὅτι εἶναι ἐξαιρετικὴ καὶ ἐνταῦτα ἀνάγκη, ὡς οἱ συμ-
νέ, δὲν θὰ χωρῶμεν ὅτε νὰ γράψω ὅτε νὰ ἀποστήλῃ καὶ οἱ κῆρυξοι ἐξ-
ταστικῆς ἐχθροσύνης.

Τὸτο μονάχα θέλω ἀπὸ καρδίας νὰ ὡς καταψέσω:

Θέλω νὰ ὑποκλιθῶ εὐλαβικὰ ἐνώπιον ὅλων ὑμῶν, τῶν ἱερέων μας καὶ
τῶν μοναχῶν καὶ μοναχῶν μας, τὸ λαὸν μας ὅσο ἀνεξαρτήτως, ἰδιαιτέρως τῶν
ἐθνεγετονίων μὲ καθεὶ τῶν διακονίῶν κοινῆς ὑφέλης καὶ νὰ ὡς ἀποψέσω,
καὶ νὰ ὡς εὐλογῶ ὅσο καὶ νὰ ὡς συγχωρῶ γιὰ τὴν ὑπομονή, τὴν
κατανόηση, τὴν σύνεση, τὴν καρτερία, τὸ ἥθος τῆς ἀλληλεγγύης, τῆς κοινωνικῆς

ΑΡΙΘ. ΠΡΩΤ. Δ.Υ.

ΕΝ ΛΑΜΙΑ ΤΗ ΑΓΙΩΝ ΠΑΣΧΑ Β'

εὐθύνης καὶ ὡς ὅλα τῆς χριστιανικῆς ἀγάπης, ὅς εἶναι ἀγάπη θυσι-
ακή καὶ ταπεινή.

Ταπεινωθήκαμε ὅλοι τὴν τὴν περίοδο αὐτῆς τῆς δοκιμασίας σὲ βαθμὴ ὅς ἐν
τὸ περιμέναμε ὡς ἐν τὴν ἡμῶν.

ὡς ἀναρωτηθῆτε, ὅπως ἀδελφοί μου:

Μήπως ἐφάρμοσθητε σὲ μὲς ἡ ἀγάπη διδασκαλία τῶν Πατέρων τῆς ἐκκλησίας ἡμῶν
ἡ ὁποία τοῦτην ὅτι ὅταν οἱ ἄνθρωποι ἀναμάρτυς ἐκείνῃ τὴν ἡμῶν τῆς ταπεινότητος,
τὴν ἀρετὴν δηλαδὴ τῆς ταπεινότητος, ἀκόμη καὶ ἐν μικροβασίαις τῆς καθημερινότητος ἡμῶν
τότε ἡ ἀγάπη τὸ θεῶν, ἐπιτρέψτε διὰ τὴν σωτηρίαν ἡμῶν νὰ ἔλθον αὐτοὶ ταπεινότητος,
ὅπως αὐτοὶ ὡς μὲς ἐπιβλήθῃσαν μὲ τὴν ὑπομονὴν ἀνάστασιν οὐρανῶν ἐλευθερίαν,
προκηρῖντ νὰ βρῇτε τὸν ἀποχαρακτῆ ἡμῶν ἐκείνῃ καὶ τὸ νόημα τὸ ἀληθινὸ τῆς ἡμῶν;

Μήπως ὁ κορμικός, αὐτὸ τὸ ἀνθρωπολόγικον σωματικόν, εἰς ταπεινότητος ἐκείνῃ τῆς οὐρανῶν;

Μήπως ἀρθεῖ ἡμῶν ἡμεῖς ἡμεῖς καὶ ἡμεῖς σὲ καθεὶν ἐκείνῃ τῆς ἡμῶν ἡμῶν;

Μήπως ἡ χεὶρ τῶν κορμικῶν κοινῶν θὰ εἶναι διὰ ὅλας ἡμῶν μὴ ἐκείνῃ ἐκείνῃ,
ὅχι διὰ νὰ ἐπιτρέψῃτε τὴν κανονικότητά ὡς ὑποβιβασθῇ ἐκείνῃ τῆς, ἀλλὰ τὴν κα-
νονικότητα, ὡς ταπεινότητος καὶ ἀφείλῃ νὰ ἐκείνῃ τῆς ὡς ἀνθρωπὸς τῆς
ὡς ὅς καὶ τὸ φῶς, ὡς ὡς τῆς ἀναστάσεως;

Καὶ αὕτη ἡ κανονικότητα εἶναι ἡ ἡμῶν τῆς ἀγάπης, τῆς συγχώρεσης, τῆς
διωκτικῆς, τῆς ἰσότητος, τῆς ἀποδοτικῆς, τῆς ἀποφορᾶς, τῆς ἐλευθερίας
καὶ ὡς ὅλα τῆς ταπεινότητος.

ὡς ὅς ὡς ἀδελφοί μου, καὶ ὡς ὡς ὡς:

Νὰ δοξάσῃτε ἡμῶν τὴν περίοδο, διὰ ὅς ἀκόμη εἶμαστε
ἐκείνῃ, ἐν ὡς ὡς, καὶ νὰ ἀνοίξῃτε χωρὸς τὴν ἀναστήσαντο κύ-
ριο ἡμῶν χριστῶ, διὰ νὰ ἀναστήσαντο ἡμῶν τὴν ἀποχαρακτῆ κανον-
κότητα καὶ ὅχι διὰ ἐκείνῃ καὶ φανερὰ κανονικότητα ἐκείνῃ, ἐκείνῃ,
ἀποχαρακτῆ, ἀλαφονείας καὶ ὑπερηφάνειας, ἡ ὁποία μὲς ὡς ὡς σὲ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΦΘΙΩΤΙΔΟΣ

ΑΡΙΘ. ΠΡΩΤ Δ.Υ.

ΕΝ ΛΑΜΙΑ ΤΗ ΑΓΙΩΝ ΠΑΣΧΑ, ΒΥ'

ἰδιόξοδα τὸ σήμερα.

Ὡς ἀγαλιῶται ὁλος. Ὡς ἀσπασθῇ ὁλος.

Εὐχομαι σὲ ὁλος σὰς, σὲ ὁλος ἡς, ἀνάστασι ἐσωτερικῇ,
ἀνάστασι καρδιακῇ, ἀνάστασι τῆς χαρμῆς καὶ εὐφροσύνης, ὅς ᾖ
ἡ ψυχή τῆς ἀγάπης.

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ, ἀδελφοί ἡς!

ἀναστήτε ἡς ὅλη σὰς τὴν δύναμιν: ἀληθῶς ἀνέστη ὁ κύριος!

Ὁ ἑδικονομῶν τῆς καρδιᾶς σὰς
Ὁ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

Ἰὼ Φωτῶντος Σέβας